

helst at gøre med, hvor mange børn folk har, eller hvilken etnisk baggrund de har. De skatte-regler eller de tilskudsregler, der måtte være, skal selvfølgelig være ens.

Når vi går ind og ser på bemærkningerne til forslaget, så kan jeg næsten være enig med de ordførere, der har sagt, at det her jo mere er udlændingepolitik, end det er skattepolitik. Dansk Folkeparti må jo selv afgøre, om de vil fremsætte forslagene på den her måde. Vi har en ambition om, at der skal være færre udlændinge her i Danmark. Den ambition ønsker vi at forfølge ved at lave ændringer i udlændingepolitikken og ikke ved at lave ændringer i skattepolitikken.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan som andre slutte op om skatteministerens afvisning. Det er et asocialt forslag, det er usympatisk, og det puster til den indre svinehund. Vi afviser det.

Sonja Albrink (CD):

Også CD kan støtte skatteministeren i aften.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti kan ikke støtte skatteministerens udtalelser.

Tillad mig at indlede med at sige, at efter budgettet for 1997 vil børnefamilieydelsen lægge beslag på mere end 9,4 mia. kr. – 9.400 mio. kr. i udgift for statskassen. Dette beløb er ikke skattepligtige penge for modtageren, og det vil sige, hvor vi normalt skal foretage besparelser på de offentlige budgetter og skal foretage besparelser i måske forholdet tre til en – altså spare en to-tre kroner for at få en reelt sparet krone – så er vi her inden for et område, hvor vi direkte kan spare offentlige udgifter, så det virkelig kan mærkes i statskassen.

Udgangspunktet er altså, at børnefamilieydelsen sluger over 9,4 mia. kr. i 1997. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det må kunne lade sig gøre for Folketinget at finde en besparelse inden for det her meget store udgiftsområde. Når vi skal have statens budget til at balancere, så får vi ofte at vide: Jamen så anvis forslag til nogle besparelser. Her har vi altså så anvist en mulighed, hvor man kunne spare nogle statsudgifter.

Vi hører ofte flere politikere fra f.eks. Det Radikale Venstre tale meget om, at nu skal vi have et opgør med forsørgersamfundet. Vi skal have ryddet op i overførselsindkomsterne. Det

kommer sådan med jævne mellemrum – sidst var det her i foråret, forrige gang var det vel lige op til jul – hvor vi så kan se nogle fremtrædende, ledende politikere i regeringspartierne tone frem på skærmen og sige, nu skal vi have et opgør med overførselsindkomsterne, vi skal have et opgør med forsørgersamfundet. Men hver eneste gang, der så her i Folketingssalen kommer et konkret forslag til et område, hvor man så kan tage fat, bliver det pure afvist.

Når staten fattes penge og ikke kan få tingene til at løbe rundt, så gør man det, som vi bl.a. har set her i eftermiddag, og som et flertal ønsker at gøre: Man hæver skatteniveauet. Så finder man nye afgifter, eller man hæver de eksisterende afgifter, man har. Man hæver skattetrykket, man foretager aldrig egentlige offentlige besparelser. Men her har vi altså et område, hvor det kunne ske, hvor man kunne foretage besparelser.

Vi har, som skatteministeren rigtigt siger, tidligere forsøgt at få en besparelse igennem på det her område ved at lave en indkomstgraduering, så de mest velstillede indkomstfamilier i landet ikke modtager denne her børnefamilieydelse, som jo netop ikke er behovsrelateret, men er en check, der bliver sendt til alle børnefamilier.

Det afviste Folketinget, men derfor sætter vi os selvfølgelig ikke i Dansk Folkeparti bare tilbage og folder armene og siger: Nå, men vi kan ikke komme igennem med noget som helst. Nej, så leder vi selvfølgelig efter et nyt sted, hvor vi kan anvise konkrete offentlige besparelser, fordi vi selvfølgelig ønsker at være et økonomisk ansvarligt parti, der ikke bare anviser udgiftsstigninger, men så sandelig også anviser udgiftssænkninger, så tingene hænger økonomisk sammen.

Vi kan så konstatere, at man afviser forslaget, og jeg må jo desværre høre den sandhed, at man afviser forslaget, fordi man er uenig i vores bemærkninger. Man har måske ikke gjort sig den ulemage fra partiernes side at læse selve forslaget. Nu er det jo rent faktisk sådan, når vi lovgiver her i Folketinget, at vi vedtager det, der står på forsiden af et forslag, og så har man som politisk parti gjort sig nogle politiske bemærkninger i bemærkningerne til forslaget. Det har Dansk Folkeparti naturligvis også gjort.

Jeg skal da i parentes nævne, at vi har da ofte støttet forslag her i Folketingssalen, hvor vi har været enige i det, vi skulle stemme om, men uenige i det enkelte partis motivering for det konkrete forslag, som partiet har gjort sig i bemærkningerne, men det kan jeg forstå at man ikke ønsker i dag.